

Песос за десятък

От Алан Иван Руиз Онтиверос
(По истинска история)

София се събуди рано. Днес беше специален ден. Тя щеше да продава лимонада на гаражната разпродажба на леля и чичо! Мама направи за нея огромна кана с лимонада.

София направи плакат. На него написа

„Лимонада!“ с оранжеви и жълти букви. Тя го залепи за една малка маса. След това седна и зачака.

Скоро дойде един мъж. „Може ли да ми дадеш една чаша?“ – попита той. След това постави няколко песос в буркана ѝ.

„Разбира се!“ – отговори София. Тя му сипа чаша лимонада.

Хората започнаха да идват да разглеждат гаражната разпродажба. И малко по малко изкупиха хубавата лимонада. Сутринта мина прекрасно. Скоро цялата лимонада беше продадена.

София взе буркана си. В него подскачаха песос. Бяха толкова много!

„Страхотна работа!“ – каза татко.

София никога преди това не беше имала толкова много пари. „Ще си купя йо-йо!“

Татко се усмихна. „Знаеш ли какво правим с мама, когато спечелим пари?“

София поклати глава.

„Плащаме десятък – каза татко. – Небесният Отец ни е дал всичко. И иска от нас да му върнем една малка част. Ние плащаме десятък, защото Го обичаме“.

София се усмихна. Тя искаше да покаже на Небесния Отец, че също Го обича.

Татко помогна на София да преброи своите песос. Винаги, когато стигаше до 10, тя слагаше едно песо в плика. Татко ѝ помогна да напише числа на малък бял лист хартия. Поставиха листа в плика с парите. След това го затвориха. На следващия ден по време на църква, София щеше да го даде на епископа.

„Как се почувства?“ – попита татко София.

„Много щастлива! Останаха ми пари за йо-йо“. Тя почувства, че Небесният Отец е щастлив от избора ѝ. ●

Авторът живее в Чиуауа, Мексико.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ КОНСТАНЦА БАСАЛУЗО

